

kirjavarast nii hästi mulle eneselle kui minust tape-
tud eht Wändra metsa karule suurt auukabju tuleb,
sellepärast pian ma seda asja siin awalikult bien-
dama. Peale seda juhtub karutapmine minu käes
nii harwa, et selle teu kirjeldamine üli tähtis on.
Seda nõuuab ka minu, kui pereisa inimlik auu ja
mehelik seisukoht oma abielu teise poole vastu.

„Ei mina ega ka karu ei olnud seda enne maha
teinud, et meie üksteisele vastu tuleksime. Mina ei
läinud mitte karu jahile ja mul ei ole ka mitte
asja ega põhjust, weel vähem tunnismehi, et karu
mind oleks otsinud. Asi on lihtsalt nii, et meie
mõlemad Wändra metsas marjul olime ja seal kokku
juhtusime. Wändra metsas käijad räägivad palju
karudest ja teevad plaanid, mis neil siis peale
hakata, kui nad karuga lausa kokku juhtuksivad.
Aga karusid ei ole enam palju, nad on suwe ajal
ka enamiste üle liiga kartlikud ning näitavad end
üksi mõnele ärawalitsitud mehele. Ja neid mehi on vähä.

„See sissejuhatus näitab aga igale „Kasulise
kalendri“ lugejale, et minu jutu materjaal nii
hästi loogika kui psühholoogia, nagu ka juristide
teaduse ja looduse õpetuse poolest ustaw ja väga
tähele panemise väärt on. Lähem seega siis nüüd
karu poole.

„Oli ilus, soe augusti, wõi kudas tuleb ütelda,
lõikuse kuu päew käes, üks niisugune päew, mill üht
kangelase tööd ette wõtta koguni wõimatu on.
Minu Tiinale oliwad kolm küla tädi wõersile tul-
nud ja nagu teada, oli neil palju sala juttu ees,

kus mind mitte tarwis ei olnud. Aga kudas minust
jälle lasti saada? Ma nägin, nad pidasivad selle
üle nõuu. Ja nende healte enamus oligi wist selle
tüki wälja arwanud, et minu armas Tiin suure
pangiga minu juure tuli ja ütles: „Wadis, wõta
see pangike ja mine too metsoft waaralmarju;
külalised maitseksivad neid hea meelega ja mina ise
olen ka maias. Ole wa' hea mees ja täida see
weise palwele ära!“

„Mina mõtlesin ka, sest ma tunnen oma Tiinat:
„Mis wastupanemine siin enam aitab, wõi ma
neist wõitu saan.““

„Wõtsin sõna lausumata, nagu mees kunagi, selle
püksid naise jolas on, pangi ja lätsin. Et minu
tee lähedalle Wändra metsa läks, sellepärast panin
ma ka püüsi moodu pärast kaela, sest see riist annab
ka siis mehele oma mehe näu ja moodi, kui see isegi
marja pangiga naise käsu peale metsa lähäb. Aga,
meie oma wahel üteldud, kui mõni teder üles oleks
lennanud, ma ei oleks tõesti mitte teadnud kumba
otsaga lasta tuleb. Teised inimesed lasewad tetri
ikka haaweldega, mina aga pörutan kuuliga, sest
kuulil on mehisem nägu ja lind näeb ka koge ära,
et kuuli eest põgenemine ei maksa. Kuuliga last-
mine on minu arust ka palju teaduslikum, sest kui
tergesti ei wõi mitte mõni weike haawli terake püüsi
sintaugust wälja karata ja selle kütli silm sintaugust siis
nii faugel on, et haawel teda lõditada ei wõiks!
Noh, hea küll! Mina jõuudsin Wändra metsa.
Olin lõhke peale jõuudnud, kus lehmad sõiwad